

**«Η ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΘΥΤΗ ΚΑΙ ΤΟΥ ΘΥΜΑΤΟΣ. Η
ΣΥΜΒΟΛΗ ΤΟΥ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ ΩΣ Μ'ΕΣΟΥ ΠΡΟΛΗΨΗΣ
ΚΑΙ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗΣ ΤΗΣ ΒΙΑΣ ΣΤΗΝ ΠΑΙΔΙΚΗ ΚΑΙ
ΕΦΗΒΙΚΗ ΗΛΙΚΙΑ»**

**Ειρήνη Μεσσήνη
Συνεργάτης Μαρία Κοταρίδη**

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

- Η βία απαρτίζεται από σκέψεις, ενέργειες και πράξεις που στόχο έχουν να προκαλέσουν πόνο, φόβο, στρες και αναστάτωση. Οι μορφές της είναι πολλές.
- Σωματική, ψυχολογική, λεκτική, ηλεκτρονική, εκβιαστική, σεξουαλική, ρατσιστική....
Όποιο όνομα κι αν έχει, η βία είναι επώδυνη, άδικη, ταπεινωτική και ισοπεδωτική για την ήδη χαμηλή αυτοεκτίμηση θυμάτων και θυτών.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

- Ένας σημαντικός ενισχυτής της αυτοεκτίμησης του ατόμου είναι ο αθλητισμός σε ατομικό ή ομαδικό επίπεδο.
- Πλήθος μελετών έχει δείξει πως η συστηματική άθληση όταν ξεκινά από την παιδική – εφηβική ηλικία επηρεάζει θετικά την ψυχοσυναισθηματική ανάπτυξη του ατόμου και συμβάλλει καθοριστικά στην ψυχική ισορροπία του όπως αποδुकνύεται και από την έρευνα που θα σας παρουσιάσουμε σήμερα.

Στην Ελλάδα υπολογίζεται πως ένα ποσοστό 10% με 15 % των παιδιών πέφτει θύμα διαφόρων μορφών βίας και εκφοβισμού από άλλα παιδιά. Ενώ ένα ποσοστό 6% των παιδιών παρουσιάζεται να ασκεί συμπεριφορές **επιθετικότητας** απέναντι σε άλλα παιδιά.

(Pateraki & Houndoumadi,2001)

ΕΠΙΘΕΤΙΚΟΤΗΤΑ

- Αφορά τη διαρκή διάθεση του ατόμου, να εμπλακεί σε πραγματικές ή φαντασιωτικές επιθετικές διαγωγές. Μπορεί να είναι κακοήθης, καταστροφική αλλά μπορεί να είναι και καλοήθης, όπου η μαχητικότητα του ατόμου εκφράζεται με την άμιλλα και τη δημιουργικότητα (Moser, 1987).
- Η επιθετικότητα αποτελεί ένα είδος συναισθηματικής αντίδρασης του ατόμου, μια μορφή έντονης συναισθηματικής συμπεριφοράς. Εμφανίζεται προς το τέλος του πρώτου έτους της ζωής του ατόμου, ως μια διαφοροποίηση των συναισθημάτων του θυμού και της οργής που κάνουν αισθητή την έκφραση τους στον έκτο από τη γέννηση του μήνα.

(Ευαγγελοπούλου – Βαμβακερού, 1998).

ΠΑΙΔΙΚΗ ΕΠΙΘΕΤΙΚΟΤΗΤΑ

- Η παιδική επιθετικότητα είναι ένα μεγάλο πρόβλημα που τα τελευταία χρόνια αυξάνεται αλματωδώς και με διάφορες μορφές. Αποτελεί την εχθρική διάθεση του παιδιού που θέλει να προκαλέσει ζημιά σε άλλα παιδιά. Είναι αποτέλεσμα αντίδρασης στη ματαίωση αλλά και προϊόν μάθησης.

ΒΑΣΙΚΑ ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ ΠΑΙΔΙΚΗΣ ΒΙΑΣ

- Bullying
- Σχολικός Εκφοβισμός
- Cyber Bullying

ΠΑΡΑΓΟΝΤΕΣ ΠΟΥ ΣΥΝΤΕΛΟΥΝ ΣΤΗΝ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΠΑΙΔΙΚΗΣ -ΕΦΗΒΙΚΗΣ ΒΙΑΣ

- *οικογένεια*
- *σχολείο*
- *κοινωνικές ομάδες*
- *ΜΜΕ και κοινωνικής δικτύωσης*

ΠΟΤΕ ΤΟ ΠΕΪΡΑΓΜΑ ΓΪΝΕΤΑΙ ΒΪΑ;

- Ο τσακωμός και τα πειράγματα είναι αναπόσπαστο κομμάτι της παιδικής και εφηβικής ανάπτυξης. Πότε όμως μια πράξη επιβολής προσωπικών ορίων γίνεται επιθετικότητα; Πότε η ενδογενής τάση των παιδιών για επιθετικότητα γίνεται μια μορφή βίαιης συμπεριφοράς;

ΟΤΑΝ ΤΟ ΠΕΪΡΑΓΜΑ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΠΑΙΧΝΙΔΙ

- Τα όρια ανάμεσα στον καυγά και την επιθετικότητα, ανάμεσα στο «πείραγμα» και τον εκφοβισμό είναι ρευστά. Η διαφορά έγκειται κυρίως στο πως νιώθει το παιδί τις πράξεις των άλλων. Όταν το πείραγμα συμβαίνει μεταξύ φίλων στα πλαίσια του «παιχνιδιού» και δεν στοχεύει στην πρόκληση σωματικού ή ψυχολογικού πόνου, είναι φυσιολογικό κομμάτι της ανάπτυξης του παιδιού. Όταν όμως το «πείραγμα» επαναλαμβάνεται ή εμπλέκει παιδιά που δεν έχουν φιλικές σχέσεις κυρίως όταν το παιδί αισθανθεί ότι οι πράξεις των άλλων δεν γίνονται μέσα στα όρια του παιχνιδιού, τότε μπορούμε να μιλάμε για συμπεριφορά βίας

ΣΧΟΛΙΚΟΣ ΕΚΦΟΒΙΣΜΟΣ

- Είναι μια διαρκής, επανειλημμένη, σκόπιμη εκδήλωση επιθετικής συμπεριφοράς η οποία χαρακτηρίζεται από την αδυναμία του θύματος να υπερασπιστεί τον εαυτό του.

(FARRINGTON, 1993)

ΜΟΡΦΕΣ ΤΟΥ ΣΧΟΛΙΚΟΥ ΕΚΦΟΒΙΣΜΟΥ

- Παίρνει πολλές μορφές ανάλογα με τα μέσα που χρησιμοποιεί ο θύτης για να βλάψει το θύμα.

8 Μορφές Σχολικού εκφοβισμού

(Boulton και συν., 2001; Espelage & Swearer, 2003; Κωνσταντίνου και Ψάλτη, 2007; Sharp & Smith, 1994; Suckling & Temple, 2001)

CYBER BULLYING

- Η επαναλαμβανόμενη και εκ προθέσεως βλάβη που προκαλείται διαμέσου της χρήσης ηλεκτρονικών υπολογιστών, κινητών και άλλων ηλεκτρονικών συσκευών.

Η ΑΞΙΑ ΤΗΣ ΑΥΤΟ-ΕΚΤΙΜΗΣΗΣ

- Η αυτοεκτίμηση λειτουργεί σαν πανοπλία απέναντι στις προκλήσεις του κόσμου. Τα παιδιά που γνωρίζουν τα πλεονεκτήματά και τις αδυναμίες τους και αισθάνονται καλά για τον εαυτό τους φαίνεται να διαχειρίζονται καλύτερα τις συγκρούσεις και να αντιστέκονται καλύτερα στις αρνητικές πιέσεις. Έχουν την τάση να χαμογελούν πιο εύκολα και να απολαμβάνουν τη ζωή. Τα παιδιά αυτά είναι ρεαλιστές και αισιόδοξοι. Αντίθετα η έλλειψη αυτοεκτίμησης οδηγεί σε συμπεριφορές επιθετικότητας και θυματοποίησης.

ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΘΥΤΗ

Τα παιδιά- θύτες συνήθως χαρακτηρίζονται ως:

- σκληρά,επιθετικά,παρορμητικά,
- χωρίς αισθήματα συμπόνιας και ενσυναίσθησης.
- χωρίς συναισθηματικό ενδιαφέρον για τους άλλους
- χωρίς ντροπής
- χωρίς αίσθησης προσωπικής ευθύνης.
- (Rigby,2008).

ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ ΘΥΤΗ

Παρουσιάζουν:

- χαμηλές σχολικές επιδόσεις,
- έντονα προβλήματα συμπεριφοράς,
- αδυναμία συνεργασίας,
- υπερδραστηριότητα
- νευρικότητα στις σχέσεις τους με τους άλλους

(Olweus,1994)

ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΘΥΤΗ

Στον αντίποδα υπάρχουν μελέτες στις οποίες οι θύτες παρουσιάζονται:

- κοινωνικά επαρκείς
- έξυπνοι κοινωνικά
- με κοινωνική αντίληψη

Δημιουργώντας έρωτηματικά για το αν τελικά όντως στερούνται κοινωνικής αντίληψης ή αν συμπεριφέρονται εκφοβιστικά, με πλήρη συνείδηση των δυνατοτήτων τους, αλλά και των προβλημάτων που προξενούν.

(Rigby, 2008)

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ ΘΥΤΗ

Χαρακτηρίζεται από:

- δυσλειτουργικούς μηχανισμούς
- ενδοοικογενειακή βία
- γονεϊκή αυταρχικότητα

Χρησιμοποιεί τη βία:

- ως μέσο επιβολής
- ως μέσο διαπαιδαγώγησης
- ως μέσο επίλυσης διαφορών μεταξύ των μελών

ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΘΥΜΑΤΟΣ

- Δεν υπάρχει κάποιο συγκεκριμένο χαρακτηριστικό που να θεωρείται υπεύθυνο για τη θυματοποίηση.
- Υπάρχουν γνωρίσματα στην προσωπικότητα και στην συμπεριφορά κάποιων παιδιών φαίνεται να ευνοούν τη θυματοποίησή προκαλώντας την προσοχή των δραστών.

ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΘΥΜΑΤΟΣ

Τα θυμάτα εμφανίζουν κάποιο χαρακτηριστικό

- το οποίο αν και δεν είναι πολύ έντονο
- τα απομακρύνει από τα αποδεκτά κοινωνικά πρότυπα της ομάδας.
- Π.χ. παιδιά ή έφηβοι με διαφορετική εθνικότητα, με άλλη κουλτούρα, με κάποια μορφή αναπηρίας κ.α.

(Cullingford and Brown, 1995)

ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΘΥΜΑΤΟΣ

Τα παιδιά θύματα χαρακτηρίζονται ως:

- Εσωστρεφή
- Ήσυχα
- Ευαίσθητα.
- Με ελλειπείς επικοινωνιακές και κοινωνικές δεξιότητες
- Χωρίς επιθετική συμπεριφορά
- Διακατέχονται από άγχος και ανασφάλεια

(Olweus, 1999)

ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΘΥΜΑΤΟΣ

Τα θύματα:

- Δεν υπερασπίζονται τον εαυτό τους
- Δεν αντεπιτίθενται στους δράστες
- Αντιδρούν με απόσυρση, κλάμα ή θυμό.

(Olweus ,1997)

ΔΥΟ ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ ΘΥΜΑΤΩΝ

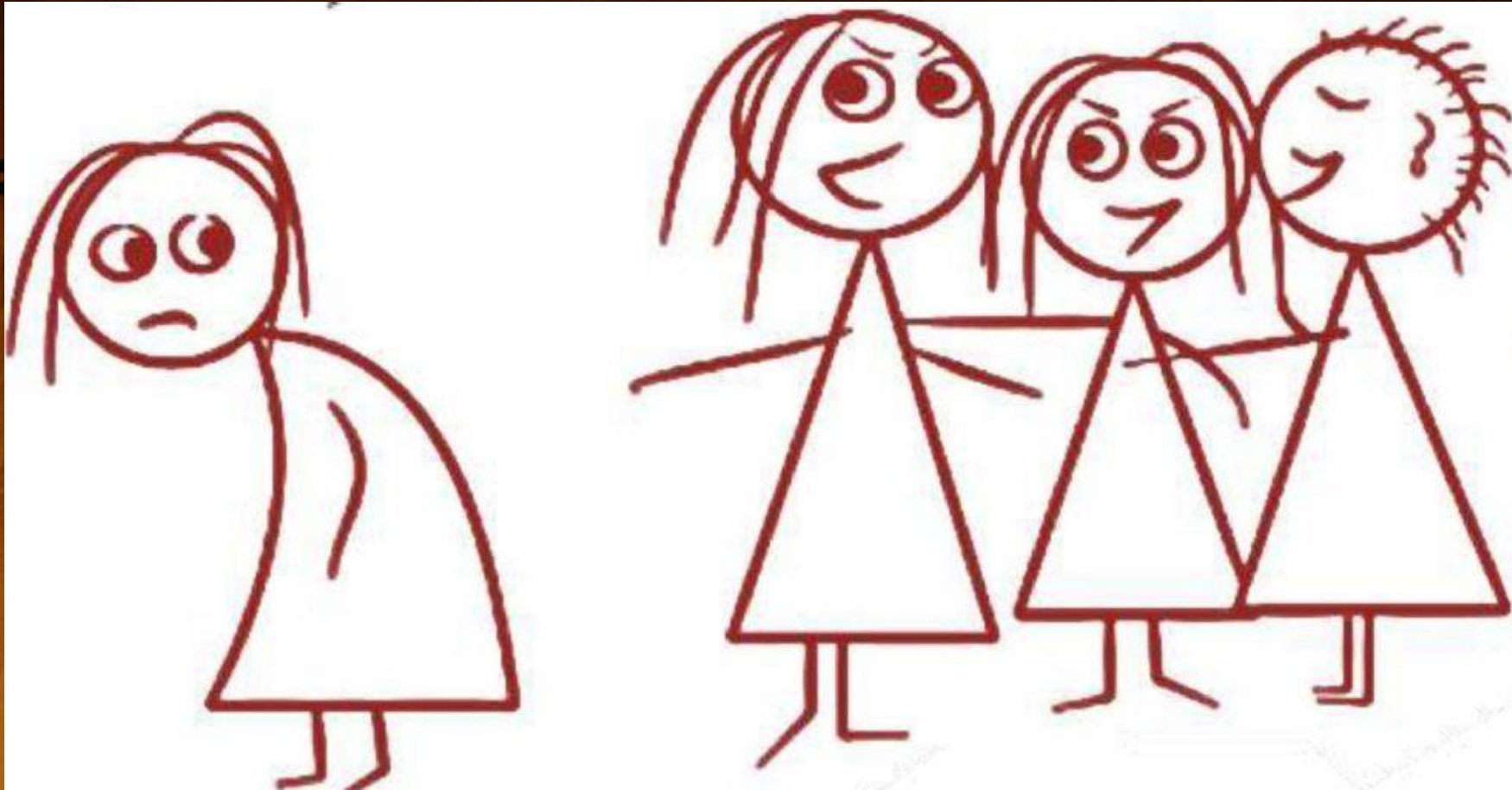
ΤΑ ΕΝΔΟΤΙΚΑ

- Είναι αγχώδη και ανασφαλή.
- Απομονώνονται και ξεσπούν συναισθηματικά με κλάματα
- Δεν αποδέχονται τη χρήση βίας.
- Δεν αντιδρούν, λόγω ανασφάλειας και έλλειψης αυτοπεποίθησης.

ΤΑ ΠΡΟΚΛΗΤΙΚΑ

- Προκαλούν την προσοχή των θυτών μέσω της προκλητικής συμπεριφοράς τους
- Χαρακτηρίζονται από άγχος κι επιθετικότητα.

ΤΟ ΔΙΔΥΜΟ ΘΥΤΗΣ – ΘΥΜΑ ΔΕΝ ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΕΙ ΜΟΝΟ ΤΗ ΣΩΜΑΤΙΚΗ ΚΑΙ
ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΚΟΠΟΙΗΣΗ ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΕΝΑ ΕΥΡΥ ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

Η ΣΥΜΒΙΩΤΙΚΗ ΣΧΕΣΗ ΘΥΤΗ - ΘΥΜΑΤΟΣ

❖ Η ΣΧΕΣΗ ΤΟΥΣ ΚΥΡΙΑΡΧΕΙΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟΝ ΨΥΧΑΝΑΓΚΑΣΜΟ ΤΗΣ ΕΠΑΝΑΛΗΨΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΕΙΡΕΙΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟ ΘΥΜΟ ΚΑΙ ΤΟ ΦΟΒΟ

❖ Ο ΘΥΤΗΣ ΚΑΙ ΤΟ ΘΥΜΑ ΣΥΝΔΕΟΝΤΑΙ ΣΧΕΣΙΑΚΑ ΜΕ ΤΡΕΙΣ ΠΑΡΑΜΕΤΡΟΥΣ:

- Την επιθετική συμπεριφορά του θύτη
- Το έλλειμα αυτοεκτίμησης του θύματος
- Την αδυναμία του θύματος να υπερασπιστεί τον εαυτό του

Η ΚΑΤΑΛΥΤΙΚΗ ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΩΝ ΟΡΙΩΝ

- Ο θύτης έχει άκαμπτα όρια και κάνει χωρίς διαπραγμάτευση αυτό που του προκαλεί ικανοποίηση
- Το θύμα έχει όρια ελαστικά και ανεκτικότητα δίχως όρους, αυτό μοιραία τον οδηγεί στην εξελικτική κατεδάφιση της αυτοεκτίμησης του έτσι καταλήγει να ανέχεται όλο και περισσότερα.

Η ΔΙΑΧΡΟΝΙΚΗ ΑΞΙΑ ΤΟΥ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ

- Ολοένα και περισσότερες έρευνες τονίζουν τη σπουδαιότητα της άθλησης. Μέσα από την άθληση τα παιδιά διδάσκονται μαθήματα ζωής, όπως η επιμονή, υπομονή, ο σεβασμός αλλά και πώς να δουλεύουν σκληρά για την επίτευξη θετικών στόχων.

Ο ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ ΩΣ ΜΕΣΟ ΠΡΟΛΗΨΗΣ ΚΑΙ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗΣ ΤΗΣ ΕΠΙΘΕΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΘΥΜΑΤΟΠΟΙΗΣΗΣ

Οι κανόνες, ο ευγενής συναγωνισμός και η δεοντολογία στα πλαίσια του αθλητικού παιχνιδιού έχει δείξει η εμπειρία πως βοηθά τα παιδιά να κοινωνικοποιούνται και να προσαρμόζονται πιο ευκολα σε νέες καταστάσεις και δραστηριότητες. Να πιστεύουν στον εαυτό τους και στις δυνάμεις τους χωρίς να αποπροσανατολίζονται από τους προσωπικούς τους στόχους. Επίσης τα βοηθά να εκτονωθούν δημιουργικά και να εξωτερικεύσουν τα συναισθήματά τους.

ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΑ ΟΦΕΛΗ ΑΘΛΗΣΗΣ

- Η άθληση βοηθά τα παιδιά αποκτούν καλύτερη αυτό-εικόνα και αυτοεκτίμηση . Η ικανοποίηση που βιώνουν οι αθλητές όταν επιτυγχάνουν τους στόχους τους ενισχύει σε σημαντικό βαθμό την αυτοπεποίθησή τους. Επίσης μαθαίνουν να έχουν θάρρος και εμπιστοσύνη στον εαυτό τους.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΟΦΕΛΗ ΑΘΛΗΣΗΣ

- Μέσα από την άθληση το παιδί διδάσκεται την αξία του να δουλεύει συνεργατικά. Αποκτά πνεύμα ομαδικότητας και συνεργασίας. Μαθαίνει να ανήκει σε μια ομάδα, να επικεντρώνεται στο σύνολο της ομάδας και όχι μόνο στον εαυτό του. Αποκτά κοινωνικές δεξιότητες, μαθαίνει να κάνει νέους φίλους και να διαχειρίζεται τις πιέσεις των αντιπάλων. Μαθαίνει να υπερασπίζεται τον εαυτό του και την ομάδα του.

ΑΚΑΔΗΜΑΙΚΑ ΟΦΕΛΗ ΤΗΣ ΑΘΛΗΣΗΣ

- Πολλές έρευνες έχουν δείξει ότι η άθληση βοηθά τους μαθητές και στην ακαδημαϊκή τους πορεία. Τα παιδιά που αθλούνται μαθαίνουν από νωρίς να δουλεύουν και να προσπαθούν. Μαθαίνουν να πειθαρχούν, να επικεντρώνουν την προσοχή τους στο στόχο τους, να έχουν υπομονή και επιμονή.

Ο ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ ΩΣ ΜΕΣΟ ΠΡΟΛΗΨΗΣ ΚΑΙ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗΣ ΤΗΣ ΕΠΙΘΕΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΘΥΜΑΤΟΠΟΙΗΣΗΣ

- Το αθλητικό παιχνίδι αποδεδειγμένα βοηθά τα παιδιά
 - Να καταλάβουν την έννοια των ορίων
 - Να δεχτούν και να αποκτήσουν όρια
 - Να μάθουν να σέβονται τον εαυτό τους και τους άλλους
 - Να πιστεύουν στη δύναμη της ομάδας
 - Να πιστεύουν στην αξία της συνεργασίας

Ο ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ ΩΣ ΜΕΣΟ ΠΡΟΛΗΨΗΣ ΚΑΙ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗΣ ΤΗΣ ΕΠΙΘΕΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΘΥΜΑΤΟΠΟΙΗΣΗΣ

- Να σέβονται τους κανόνες της ομάδας
- Να συνεργάζονται για την επίτευξη θετικών στόχων
- Να υπερασπίζονται τον εαυτό τους
- Να αγωνίζονται για το στόχο τους
- Να αποκτούν κοινωνικές δεξιότητες
- Να αποκτούν κριτική ικανότητα

Ο ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ ΩΣ ΜΕΣΟ ΠΡΟΛΗΨΗΣ ΚΑΙ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗΣ ΤΗΣ ΕΠΙΘΕΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΘΥΜΑΤΟΠΟΙΗΣΗΣ

- Να αναγνωρίζουν και να αποδέχονται τις αδυναμίες τους
- Να αισθάνονται υπερύφανοι για τον εαυτό τους και για τα δυνατά τους σημεία
- Να διαχειρίζονται καλύτερα τις συγκρούσεις
- Να αντιστέκονται σθεναρότερα στις πιέσεις
- Να τολμούν χωρίς το φόβο της αποτυχίας
- Να μην εγκαταλείπουν την προσπάθεια

ΑΦΟΡΜΗ ΤΗΣ ΕΡΕΥΝΑΣ ΗΤΑΝ Η ΕΜΠΕΙΡΙΚΗ ΔΙΑΠΙΣΤΩΣΗ ΠΩΣ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΠΟΥ ΑΘΛΟΥΝΤΑΝ ΕΔΕΙΧΝΑΝ ΝΑ ΕΧΟΥΝ ΚΑΛΛΙΕΡΓΗΣΕΙ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ ΑΠΟ ΚΑΠΟΙΑ ΑΛΛΑ ΠΑΙΔΙΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΕΣ ΟΠΩΣ:

- Η συντροφικότητα
- Η συνεργατικότητα
- Οι αρχηγικές δεξιότητες
- Ο σεβασμό των συμπαικτών, των ανωτέρων, των αντιπάλων
- Το ομαδικό πνεύμα
- Η αυτοπειθαρχία
- Ο σεβασμός για το διαφορετικό

Η ΕΡΕΥΝΑ

- Διήρκησε ένα μήνα από την 1 Φεβρουαρίου έως και την 1 Μαρτίου 2015.
- Χρησιμοποιήθηκε η μέθοδος του Ερωτηματολογίου.
- Η έρευνα διεξήχθη σε 67 παιδιά 12 ετών που διέμεναν στους νομούς:
 - Αττικής,
 - Ευβοίας,
 - Μεσσηνίας
 - Αχαΐας
 - Ηλείας

ΟΙ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΙ ΕΡΕΥΝΑΣ

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

- Αναστολές συμμετεχόντων να απαντήσουν σε κάποιες ερωτήσεις
- Ηθικές αναστολές μερικών παιδιών να δώσουν αρνητικές πληροφορίες για άλλα παιδιά.

ΛΥΣΕΙΣ

- Χρήση χρονοδιαγράμματος
- Εφαρμογή δεοντολογικού κώδικα
- Διευκρίνιση για αυστηρή τήρηση των αρχών της εμπιστευτικότητας

ΤΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΗΣ ΕΡΕΥΝΑΣ

Σύμφωνα με την έρευνα απο τα 67 παιδιά του δείγματος, τα 30 αθλούνταν συστηματικά πάνω απο δύο φορές την εβδομάδα, ενώ τα υπόλοιπα 37 δεν αθλούνταν συστηματικά για διάφορους λόγους

ΣΤΟ ΣΥΝΟΛΟ ΤΟΥ ΔΕΙΓΜΑΤΟΣ

■ ΠΑΙΔΙΑ ΠΟΥ ΑΘΛΟΥΝΤΑΙ

■ ΠΑΙΔΙΑ ΠΟΥ ΔΕΝ ΑΘΛΟΥΝΤΑΙ

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΕΡΕΥΝΑΣ

Απο 37 παιδιά αυτά που δεν αθλούνταν:

- 6 παιδιά αυτοπροσδιορίστηκαν ως θύματα
- 5 παιδιά αυτοπροσδιορίστηκαν ως θύτες

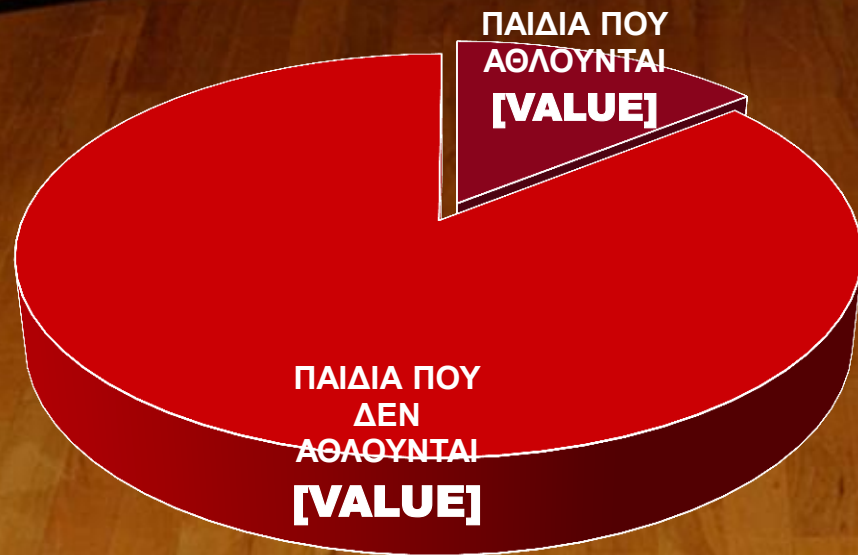
ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΕΡΕΥΝΑΣ

Απο τα 30 παιδιά αυτά που αθλούνταν:

- Μόνο ένα παιδί αυτοπροσδιορίστηκε ως θύμα
- Μόνο ένα παιδί αυτοπροσδιορίστηκαν ως θύτης

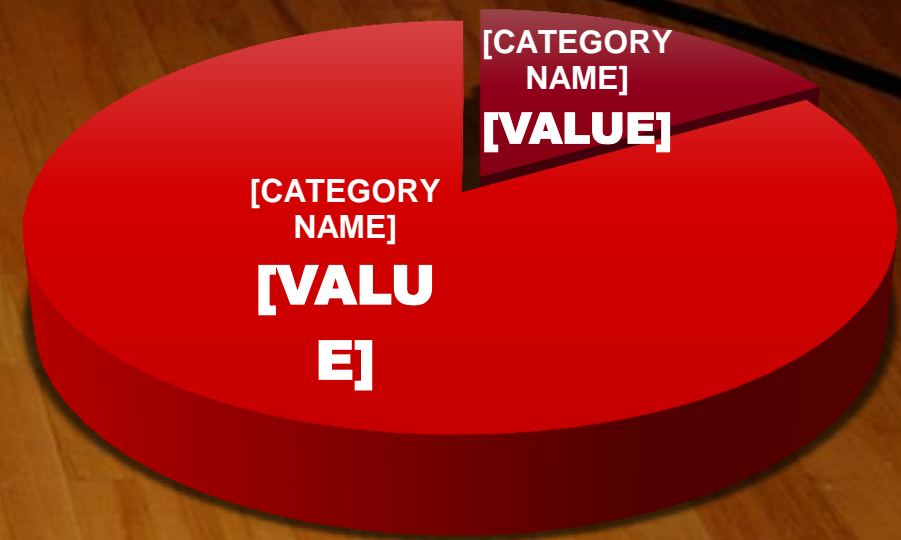
ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΕΡΕΥΝΑΣ

ΑΥΤΟΠΡΟΣΔΙΟΡΙΖΟΝΤΑΙ ΩΣ ΘΥΜΑΤΑ

□ ΠΑΙΔΙΑ ΠΟΥ ΑΘΛΟΥΝΤΑΙ □ ΠΑΙΔΙΑ ΠΟΥ ΔΕΝ ΑΘΛΟΥΝΤΑΙ

ΑΥΤΟΠΡΟΣΔΙΟΡΙΖΟΝΤΑΙ ΩΣ ΘΥΤΕΣ

■ ΠΑΙΔΙΑ ΠΟΥ ΑΘΛΟΥΝΤΑΙ ■ ΠΑΙΔΙΑ ΠΟΥ ΔΕΝ ΑΘΛΟΥΝΤΑΙ

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΕΡΕΥΝΑΣ

- Επαληθεύτηκαν οι αρχικές υποθέσεις
- Ο αθλητισμός αφενός μειώνει την τάση των παιδιών – θυτών να εκδηλώνουν επιθετική συμπεριφορά απέναντι σε άλλα παιδιά και αφετέρου μειώνει την τάση των παιδιών με χαμηλή αυτοεκτίμηση να μπαίνουν σε ρόλο θύματος.
- Ο επόμενος ερευνητικός μας στόχος που προκύπτει εκ των αποτελεσμάτων είναι η διερεύνηση των ποιοτικών και ποσοτικών διαφορών μεταξύ ατομικού και ομαδικού αθλητισμού ως προς την πρόληψη και αντιμετώπιση της βίας στην παιδική και εφηβική ηλικία.

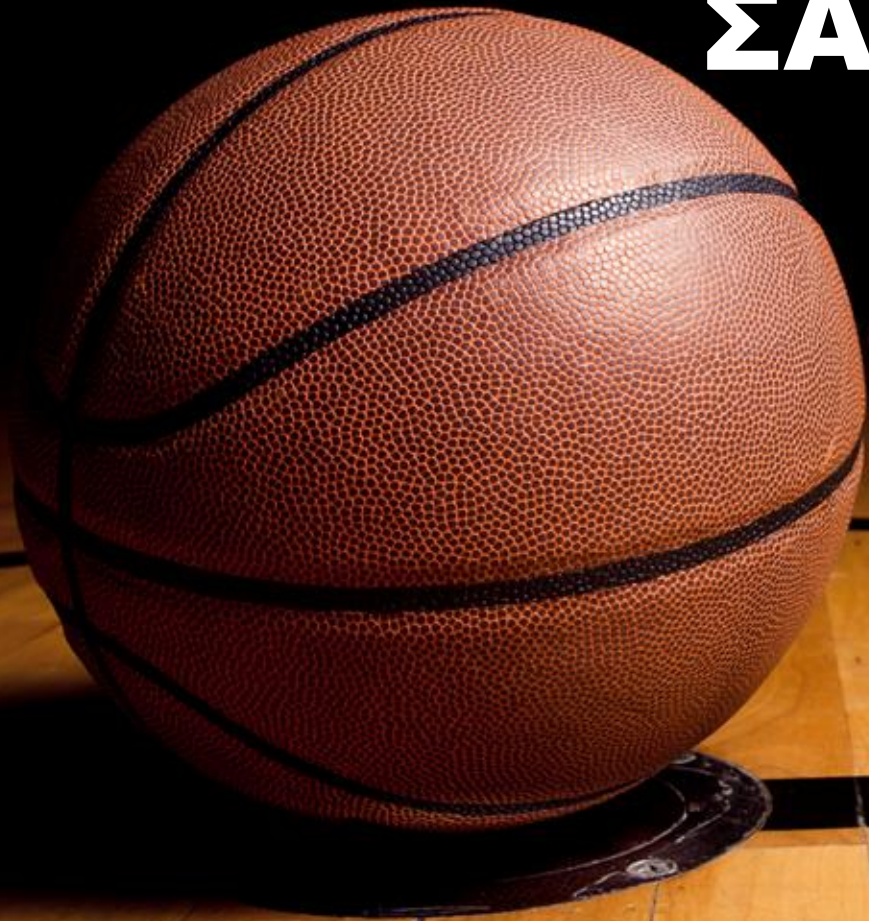
ΓΕΝΙΚΑ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

- Ο αθλητισμός επιδρά θετικά στο κτίσιμο της αυτοεκτίμησης των παιδιών και των εφήβων και λειτουργεί σαν μέσο εκτόνωσης και αποσυμπίεσης αρνητικών συναισθημάτων αλλά και ως μέσο αποτροπής στην ανάπτυξη βίας.
- Ο αθλητισμός ανάπτυσσει πνεύμα συνεργασίας, φιλίας, ομαδικότητας, δικαιοσύνης, σωστή κοινωνική συμπεριφορά, σεβασμό στο φίλο και τον αντίπαλο.
- Η βίωση του αθλητισμού από την παιδική ηλικία πλάθει και διαμορφώνει χαρακτήρες και προσωπικότητες με ευγενή άμιλλα, δικαιοσύνη και σεβασμό των ορίων.

ΓΕΝΙΚΑ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

- Τα παιδιά μαθαίνουν να είναι μέρος ενός συνόλου, να συνεργάζονται, να δέχονται την καθοδήγηση, να προσπαθούν καθημερινά να γίνονται καλύτερα και μέσα από αυτό να αποκτούν ψυχικά αποθέματα, να αντιμετωπίζουν τη ζωή με δυναμισμό, θάρρος και αυτοπεποίθηση
- Εν κατακλείδι ο αθλητισμός στα παιδιά και τους εφήβους προσφέρει σημαντικά οφέλη στην ανάπτυξη της ψυχοσωματικής τους υγείας λειτουργώντας παράλληλα προληπτικά, ανασταλτικά και ανατρεπτικά στην εκόλαση φαινομένων βίας σε οποιοδήποτε κοινωνικό πλαίσιο.

ΣΑΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ ΠΟΛΥ!

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- Espelage, D. & Swearer, S.M. (2003). Research on school bullying and victimization: what we learned and where do we go from here? *School Psychology Review*, 32(3), 365-383.
- Flannery, D.J., Singer, M. I., & Wester, K. L. (2004). Impact of exposure to violence in school on child and adolescent mental health and behavior. *Journal of Community Psychology*, 32(5), 559–573.
- Olweus, D. (2009). Εκφοβισμός και βία στο σχολείο: Τι γνωρίζουμε και τι μπορούμε να κάνουμε (Επιμ. Έκδ.: Γ. Τσιάντης). Αθήνα: Εταιρεία Ψυχοκοινωνικής Υγείας του Παιδιού και του Εφήβου. (Έτος έκδοσης πρωτοτύπου 1993).

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- Pateraki, L., & Houndoumadi, A. (2001). Bullying among primary school children in Athens, Greece. *Educational Psychology*.
- Sapouna, M. (2008). Bullying in Greek primary and secondary schools. *School Psychology International*, 29(2), 199-213.
- Sharp, S., Smith, P. K. (1994). *Tackling bullying in your school: A practical handbook for teachers*. London and New York: Routledge.
- Προσαρμογή στο σχολείο. Πρόληψη & αντιμετώπιση δυσκολιών.”, Αθήνα 2004. Επιστημονική Επιμέλεια: Αναστασία Καλαντζή-Αζίζι & Μαρία Ζαφειροπούλου. – Διαταρακτική & επιθετική συμπεριφορά. Φρόσω Μόττη-Στεφανίδη, Αθανασία Χρυσούλα Παπαθανασίου, Σοφία Λαρδούτσου.
- “Όταν τα πράγματα στο σχολείο αγρεύουν.”, Αθήνα 2000. Μόττη-Στεφανίδη Φρόσω, Τσέργας Νίκος.